

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Declaratio per scripturarum testimonia & exempla, [quod] paucissimi vere
in fine vitæ pœniteant. qui antea scelerate vixerunt.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

SENIOR.

Secundo Machabæorum narrat, quē
admodum Antiochus rex supbus
ac impius, propter sua facinora dire
a deo plagatus est: in tñ q̄ ex corpo
re eius vermes scaturiebant, & car-

Male vi
uere, &
bñ mori
rariff. est
2. Mach. 9

nes eius excidebant & effluebant, atq̄ fœtore
ipsius totus grauabatur exercitus. Cumq̄ nec ipse
ipse suū posset ferre fœtorē, vexatione propria in-
formatus, & humiliatus ait, Iustū est, subditū es-
se deo, & mortale nō paria deo sentire. Et subdit
ibi, Orabat at̄ scelestus dñm a quo nō fuit mi am
consecutus. Promisit q̄ q̄ ciuitatē Hierusalē
faceret liberā: q̄ paulo ante minaba t̄ se funditus
destructurū: q̄ d̄ itē Iudæos similes Atheniensib. fa-
ceret, q̄s dixerat se occisurū, nec dignos sepultura
habiturū: & q̄ d̄ templū dei, a se antea spoliatum
optimis donis ornaret: sc̄tā q̄ q̄ vasa multiplica-
ret, sacrificiorumq̄ sumptus p̄staret. Insuper pro-
misit se Iudæum futurum, & sacra loca pambu-
laturū, ac prædicaturū dei potentiam: nec tñ con-
secutus est veniam, sed æternaliter condēnatus:
vindicauitq̄ deus scelera eius in vita hac, & in
inferno. I V. Hoc satis terribiliter sonat, & despe-
dicat pec-
rationē multis posset in cutere: p̄sertim q̄ d̄ reco-
cata hic
gnouit se a deo propter crimina sua p̄cussum, &
& in in-
ferno.
emēdationē promisit, imo q̄ gētilitate relicta le-
ferno.
gē dei assumpturus esset: nec tñ veniam est ade-
ptus, sed in p̄nti atq̄ futuro punitus. Et vbi ē, q̄ d̄
ait scriptura: Nō vindicabit dñs bis in idip̄m est.
N um. 1.
Et, nō cōsurget duplex tribulatio SE. Tota illa ui-
tiosi Antiochi p̄nia ex seruili processit timore, ac
desiderio sanitatis recuperādæ. Porro script. q̄ al-
legas intelligit, q̄ n̄ p̄ na vna sufficit p̄ culpe vin-
dicta.

dicto, atq; dum reus pœnam illam ex vera
 tritione æquanimiter tolerat. IVVE. Statim
 quid ex scripturis occurrit ad idem probandum
 prosequere. SEN. Ad Hebræos protestatur Ap
 stolus, Ne quis fornicator sit, aut prophanus,

Hebr. 12. Esau, qui propter vnam escam vendidit patri
 tiua sua. Scitote enim quoniam & postea cum
 hæreditate benedictionem, reprobatus est. Non
 enim inuenit pœnitentiæ locum, quãquam
 la chrymis inquisisset eam. Præterea his qui
 pestiue renuunt deo seruire, ac tempore sua
 stitæ clamant ad eum, dominus per Salomonem

Prover. 1. ita respondet: Quia vocaui, & renuistis; et
 manum meam, & non fuit qui aspiceret; de
 xistis omne consiliũ meum, & increpatione
 as neglexistis. Ego quoq; in interitu vestro
 bo, & subsannabo cum vobis quod timere
 euenerit: quum irruerit repentina calamitas
 interitus quasi tempestas ingruerit, quando
 nerit super vos tribulatio & angustia: tunc
 cabunt me & non exaudiam, mane confite
 ad me & non inuenient me: eo q; exofam
 rint disciplinam, & timorem domini non ha
 perunt, nec acquieuerunt consilio meo. De

Gregori. sanctus pater Gregorius in libris dialogor
 citat de quibusdã, qui in extremis dæmonio
 biliter conspexerunt, aut alias terribi valde
 runt, atq; inducias petierunt unius diei hauri
 um quin desiderio pœnitendi, qui & de suis
 bant peccatis: nec tamen profuit eis. Multa
 milia ex scripturis possem utiq; allegare
 persuadendum beniuole hæc reor sufficere.

Matthæ. 7. O quam arcta est via salutis, & quam in
 est pœnitentiam in finem differre, ac spe
 uat

uturnioris perseverare in vitijs. Certe, vt cerno, multi spe vana fallunt seipsos. Et vtinam deus omnipotens oculo suæ pietatis immensæ immun- dum & infectum cor meum aspiceret, ac vitio- sos a me auferret affectus: ac ea quæ turpiter amo, & quæ male oblectant, in fastidiũ mihi con- uerteret. SEN. Paulatim proficitur, & successi- ue longius itur: & quia peccata tua tibi incipi- unt displicere, inuoca dominum, & inuocare nõ cesses. Fac quod in te est, acquiesce consilio, et ea quæ ad destationem turpium voluptatum indu- cunt, attende. IV. Quæ nam sint hæc, præcor te, tange.

Commemoratio horum, quæ ad turpium ac prauarum delectationũ, detestationem ac fugam inducunt.

Art. IIII.

SENIOR.

Vædam appetibilia reputatur, quæ tamen in fastidiũ fugam ac odium conuertuntur: si bene considerentur, quæ ea cõcomitantur. Quemadmo- dum delectat aliquẽ ire ad loca amœna: sed si loca illa sint raptoribus atque latronibus plena, tædet & horret eum ipsa accedere: sic voluptas carnis suo modo appeti- bilis est, verum si ea consideres quæ eam sequun- tur, abhorrebis eandem. IV. Quæ sunt illa? SE. Ad car- Non solum æterna dånatio in futuro: sed & multi nalsũ de- plex malum, tam culpæ quam poenæ in præsen- testatio- ti. Nempe, vt scire potes, ad luxuriam vitia mul- ta sequuntur, imo & propter eam plurima fiunt centia. mala. Nonne ex luxuria oriũtur excacatio men- tis, fastidium diuinorum, inquietudo & incõstan-

Q uia